

Lidia Ozimkowska, Jerzy Wojtatowicz

DOI: 10.21858/msr.52.03

Nr woluminu: 52

[Wróć do wydania](#)

[Wróć do listy wydań](#)

W artykule poruszono problem interakcji między uwarunkowaniami zewnętrznymi i wytycznymi inwestora, a ostatecznym efektem projektowym. Analizowano czynniki niezależne od projektanta, które determinują i ostatecznie kształtują rozwiązania przyjęte dla sposobu zagospodarowania terenu. Opisano w jaki sposób analiza i synteza danych pozyskanych na wstępnym etapie wpływa na proces projektowania. Zwrócono także uwagę na istotę uwarunkowań społecznych często niedocenianych lub przecenianych przez zleceniodawców.

Podstawową analizą dla obiektów architektury krajobrazu jest ocena terenu, która w zasadniczy sposób wpływa na niepowtarzalność projektu. Analizując zasoby przyrodniczo-kulturowe, w odniesieniu do przepisów prawnych, chroni się większą ich liczbę, zwłaszcza gdy sam obiekt jest chroniony przedmiotowo, a nie obszarowo.

Problemy zaprezentowano na przykładzie przestrzeni publicznej o powierzchni 1700 m², położonej w jednej z warszawskich dzielnic. W wyniku przeprowadzonych prac nasunęły się wnioski dotyczące umowy, a szczególnie opisu przedmiotu zamówienia, specyfikacji najistotniejszych warunków zamówienia, kompetencji projektanta oraz możliwości realizacji autorskiej wizji.

W konkluzji stwierdzono, że ostateczny projekt przy uwzględnieniu często złożonych uwarunkowań powinien być jednak wyobrażeniem autora.

[MSR_52_03_Ozimkowska_WojtatowiczPobierz](#)